

Bearn o La sala de les nines

Llorenç Villalonga

Bearn ili soba s lutkama

Duša mu beše čista i promenljiva poput stakla. Kao što se ne mogu predvideti odblesci na staklu, tako ni sa njim nikad nisi znao na čemu si, zatvaraju ni u kakav sistem, možda upravo u nameri da ne zapostave nijedan vid istine, bivaju upravo one koje u nama bude najmanje poverenja. Ako se tome doda da su gospodar i od malih nogu naviknuti na isprazne ljubaznosti, koje se i izgovaraju upravo zato de se ne bi doslovno shvatile, eto drugog razloga za nepoverenje prema don Toniju. Prost svet veruje da su jedino neotesani ljudi iskreni, ali to je zato što ne ume da ponikne u konvencionalni i prećutni vid doličnosti. Seljaci su gospodara s naporom razumeli. Čini mi se da sam ti već pomenuo, na primer, njegov običaj da nosi belu periku i franjevačku mantiju. Svi oni koji su sa tom mantijom poredili njegov dotadašnji život i njegove ne uvek poučne izjave, primećivali su jednino nesklad, koji je svakako postojalo, ali su u isti mah mogli videti i jednako prisutne podudarnosti (povučen život, ljubav prema pitanjima duha). Kako su znali jedino maternji jezik, divili su mu se što govori četiripet stranih. Gospodar je u osnovi bio dobronameran, i pored toga što su neki njegovi postupci bili pogubni; on je, međutim, verovao da nesreću izaziva mnogo više manjak pameti nego svesna zloba, koju je naprosto odbijao da prihvati.

Traducido por Aleksandar Grujičić